

важно ще чуешъ. Само веднага — за да има време да идемъ на кино. Ще даватъ много интересенъ филмъ. . . Така, така! . . . Готови сте били и вие за кино? Хайде, чакаме. . . Пъкъ едно вино съмъ донесълъ. . .

(Влиза Елена).

Елена. Щомъ следъ това ще идемъ на кино, тогава. . .

Чапразовъ. Азъ знамъ какво трѣбва, бе жена. . .

Елена. Какъ хубаво каза този пжтъ „бе жена“. Като, че за първи пжтъ.

Чапразовъ. По нѣкога човѣкъ и за последенъ пжтъ.

Елена. Какво, — какво? Недочухъ.

Чапразовъ. За последенъ пжтъ искамъ да ти кажа, че ми се иска да се напия; Налей по едно!

(Елена смутена налива чашитѣ).

(Чапразовъ изпива чашата си и налива друга).

Елена. (Напълня). Да се чукамъ!

Чапразовъ. Вижъ така те искамъ!

Елена. Щомъ ставашъ по-разположенъ!

Чапразовъ. Винце, сърдце веселитъ! . . . Искамъ да се напия.

Елена. И азъ. . .

Чапразовъ. Тогава да се напиемъ,

(Пакъ се чукатъ).

(Чапразовъ ходи изъ стаята и нарочно блѣсва съ гърбъ гардероба).

Елена. Не дей тъй! — Ще повредишъ капака.

Чапразовъ. Кой ти мисли за гардероба! . . . Знаешъ, че тъй ми се иска да викамъ, да ритамъ, да гърмя (изаажда револвера си). Да гръмна ли?